

OGÓLNE NIEMIECKIE WARUNKI SPEDYCYJNE ADSp

Preambuła

Od dnia 1 stycznia 2003 roku stosowanie się do niniejszych warunków zaleca Federalne Zrzeszenie Przemysłu Niemieckiego, Federalne Zrzeszenie Niemieckiego Handlu Hurtowego i Zagranicznego, Federalne Zrzeszenie ds. Spedycji i Logistyki, Niemiecka Izba Przemysłu i Handlu, Główne Zrzeszenie Niemieckiego Handlu Detalicznego. Niniejsze zalecenie nie jest wiążące. Stronom umowy pozostawia się swobodę poczynienia ustaleń odbiegających od treści niniejszego zalecenia.

1. Obowiązek ochrony interesów oraz dbałości

Obowiązkiem spedytora jest dostrzeganie interesów zleceniodawcy i wykonywanie swojej działalności z dbałością rzetelnego kupca.

2. Zakres zastosowania

- 2.1 Ogólne Niemieckie Warunki Spedycyjne obowiązują w przypadku umów transportowych dotyczących wszelkiego rodzaju czynności, bez względu na to, czy dotyczą one spedycji, przewozu, składowania, czy innych czynności wchodzących w skład spedycji. Zalicza się do nich także typowe dla spedycji usługi logistyczne, jeżeli są one związane z transportem lub składowaniem towarów.
- 2.2 W przypadku wynikających z umowy spedycyjnej czynności w rozumieniu §§ 453 do 466 Kodeksu Handlowego spedytora jest zobowiązany do zawierania tylko tych umów, które są niezbędne do wykonania niniejszej usługi, o ile wiążące przepisy prawne lub przepisy wynikające z Ogólnych Warunków Handlowych nie stanowią inaczej.
- 2.3 Ogólne Niemieckie Warunki Spedycyjne nie dotyczą transakcji, których przedmiotem są
- czynności związane z pakowaniem,
 - transport towaru z przeprowadzki lub jego składowanie,
 - czynności związane z obsługą dźwigu lub montażem oraz transport ładunków ciężkich lub wielkogabarytowych, z wyjątkiem czynności przeładunkowych spedytora,
 - transport i składowanie dóbr przeznaczonych do odholowania lub zabezpieczenia.
- 2.4 Ogólne Niemieckie Warunki Spedycyjne nie mają zastosowania w przypadku umów transportowych zawartych z konsumentami. Konsumentem jest osoba fizyczna, która zawiera umowę w celu nie zaliczanym do jej działalności zarobkowej ani zawodowej.
- 2.5 W przypadku odbiegania zwyczajów handlowych lub postanowień prawnych od Ogólnych Niemieckich Warunków Spedycyjnych pierwszeństwo mają Ogólne Niemieckie Warunki Spedycyjne, chyba że postanowienia prawne są wiążące lub wynikają z Ogólnych Warunków Handlowych.

W przypadku umów transportowych obejmujących transport powietrzny, morski, śródlądowy lub multimodalny odbiegające ustalenia mogą być podejmowane według sporządzonych w tym celu specjalnych warunków transportowych.

- 2.6 Spedytor jest upoważniony do uzgadniania standardowych warunków handlowych osób trzecich.
- 2.7 W stosunku pomiędzy spedytorem pierwszym a pośredniczącym Ogólne Niemieckie Warunki Spedycyjne obowiązują jako Ogólne Warunki Handlowe spedytora pośredniczącego.

3. Zlecenie, błąd transferu, zawartość, szczególne rodzaje ładunków

- 3.1 Zlecenia, polecenia, objaśnienia oraz informacje obowiązują bez względu na formę. Późniejsze zmiany należy wyraźnie zaznaczyć. Obowiązek dowodowy w zakresie zawartości oraz prawidłowego i kompletnego transferu ciąży na tym, kto się do tego odwołuje.
- 3.2 Jeżeli objaśnienia wymagają formy pisemnej, to na równi z nimi traktuje się transmisję danych oraz każdą inną formę, którą można przeczytać, o ile pozwala ona na rozpoznanie wystawcy.
- 3.3 Przy udzielaniu zlecenia zleceniodawca ma obowiązek powiadomić spedytora o tym, że przedmiotem umowy transportowej są:
- towary niebezpieczne
 - żywe zwierzęta i rośliny
 - towary ulegające szybkiemu zepsuciu
 - szczególnie cenne i narażone na kradzież towary
- 3.4 Zleceniodawca ma obowiązek podać w zleceniu adresy, znaki, numery, ilość, rodzaj oraz zawartość paczek, cechy towaru w rozumieniu punktu 3.3, wartość towaru do ubezpieczenia przesyłki oraz wszystkie inne okoliczności mające wyraźnie istotny wpływ na prawidłowe wykonanie zlecenia.
- 3.5 W przypadku towarów niebezpiecznych zleceniodawca podczas udzielania zlecenia ma obowiązek pisemnie powiadomić spedytora o dokładnym rodzaju zagrożenia oraz – o ile jest taka potrzeba – o środkach ostrożności, które należy podjąć. Jeżeli rzecz dotyczy niebezpiecznego towaru w rozumieniu ustawy o transporcie niebezpiecznych towarów lub innych towarów, których transport lub składowanie wiąże się ze szczególnymi przepisami w zakresie niebezpiecznych towarów, obchodzenia się z nimi lub z przepisami dotyczącymi odpadów, to zleceniodawca ma obowiązek podania wszelkich informacji potrzebnych do prawidłowego wykonania zlecenia, w szczególności klasyfikacji zgodnie z obowiązującym prawem dotyczącym niebezpiecznych towarów.
- 3.6 W przypadku szczególnie wartościowych lub narażonych na kradzież towarów (np. pieniądze, metale szlachetne, biżuteria, zegarki, kamienie szlachetne, dzieła sztuki, antyki, czekolady, karty kredytowe, ważne karty telefoniczne lub inne środki płatnicze, papiery wartościowe, walory, dokumenty, wyroby alkoholowe, tytoniowe, urządzenia elektroniczne do celów rozrywkowych, urządzenia telekomunikacyjne, urządzenia do elektronicznego przetwarzania danych oraz osprzęt) lub towarów o rzeczywistej wartości wynoszącej 50 euro/kg i więcej,

zleceniodawca ma obowiązek w odpowiednim czasie przed przejęciem towaru pisemnie powiadomić spedytora o możliwości decydowania o przyjęciu towaru oraz podjęcia odpowiednich środków w celu bezpiecznej i bezszkodowej realizacji zlecenia.

3.7 Jeżeli udzielone spedytorowi zlecenie nie odpowiada warunkom określonym w punktach 3.3 - 3.6, to spedytor decyduje,

- czy odmówi przyjęcia towaru,
- czy zwróci przejęty już towar lub przygotuje do odbioru
- czy bez powiadamiania zleceniodawcy prześle, przetransportuje lub przechowuje towar i zażąda dodatkowej, odpowiedniej gratyfikacji, jeżeli bezpieczne i bezszkodowe wykonanie zlecenia wiąże się z większymi kosztami.

3.8 Spedytor nie ma obowiązku sprawdzania lub uzupełniania danych, o których mowa w punktach 3.3 do 3.6

3.9 Do obowiązków spedytora nie należy sprawdzanie autentyczności podpisów na jakichkolwiek informacjach dotyczących towaru lub innych pismach, bądź sprawdzanie upoważnienia sygnatariuszy, chyba że istnieją uzasadnione wątpliwości dotyczące autentyczności lub upoważnienia.

4. Opakowanie, udostępnienie środków pomagających w załadunku i pakowaniu, ważenie i badanie

4.1 Zlecenie udzielone spedytorowi, z uwagi na brak uzgodnień, nie obejmuje

4.1.1 opakowania towaru,

4.1.2 ważenia, badania, środków mających na celu utrzymanie należytego stanu lub poprawy stanu towaru i jego opakowania, chyba że jest to działanie standardowe,

4.1.3 udostępniania i wymiany palet lub innych środków pomagających w załadunku i pakowaniu.

Jeżeli wymiana nie odbywa się na zasadzie ekwiwalentności wzajemnych świadczeń, to odbiór wymaga nowego zlecenia. Nie dotyczy to przypadków, gdy za sprawą spedytora wymiana nie odbywa się.

4.2 Czynności określone w punkcie 4.1 wymagają oddzielnego wynagrodzenia.

5. Załatwianie formalności celnych

5.1 Zlecenie wysyłki do miejsca przeznaczenia za granicą zawiera odprawę celną, jeżeli bez niej transport na miejsce przeznaczenia nie jest możliwy.

5.2 Za załatwianie formalności celnych spedytor może, oprócz rzeczywiście powstałych kosztów, naliczyć dodatkowe wynagrodzenie.

5.3 Zlecenie dostarczenia przesyłek z odprawą celną lub dostawy franco odbiorca zawiera upoważnienie spedytora do załatwiania niezbędnych formalności celnych

oraz podejmowania decyzji w zakresie regulowania ustalonych przez urząd celny opłat.

6. Obowiązki zleceniodawcy dotyczące opakowania i oznakowania

- 6.1 Zleceniodawca ma obowiązek zamieszczenia na paczkach wyraźnych i trwałych oznaczeń niezbędnych do zgodnej ze zleceniem obsługi, jak adresy, znaki, numery, symbole dotyczące obsługi oraz cechy; stare oznaczenia muszą być usunięte lub ukryte.
- 6.2 Zleceniodawca jest ponadto zobowiązany
 - 6.2.1 do umieszczenia w widocznym miejscu oznaczeń paczek należących do j e d n e j przesyłki świadczących o ich przynależności;
 - 6.2.2 do takiego wykonania paczek, aby dostęp do ich zawartości był niemożliwy bez pozostawienia widocznych śladów (zabezpieczenia taśmą klejącą, pasami itp. wystarczają tylko wówczas, gdy są założone w sposób indywidualny, trudny do naśladowania; owinięcie folią zdaje egzamin tylko wtedy, gdy jest ona zgrzana);
 - 6.2.3 w przypadku przesyłki obsługiwanej przez spedytora w transporcie zbiorczym, która składa się z kilku sztuk lub jednostek o obwodzie (największy obwód plus najdłuższa krawędź) poniżej 1 m, do zebrania ich w większe paczki;
 - 6.2.4 w przypadku przesyłki transportowanej na wisząco, która składa się z kilku sztuk, do zabrania ich w grupy umożliwiające chwycenie, opakowane w zamknięte pokrowce;
 - 6.2.5 do zamieszczenia oznaczenia wagi na paczkach o wadze brutto co najmniej 1000 kg, zgodnie z ustawą o oznaczaniu wagi na ciężkich ładunkach przewożonych na statkach.
- 6.3 Paczkami nazywane są pojedyncze sztuki lub jednostki utworzone przez zleceniodawcę w celu wykonania zlecenia, np. skrzynie, pojemniki siatkowe Gitterbox, palety, jednostki z uchwytami, zamknięte pojemniki ładunkowe, jak wagony kryte lub z plandeką, naczepy lub nadwozia wymienne, kontenery, chłodnie.
- 6.4 Jeżeli paczki nie spełniają warunków określonych w punktach 6.1 i 6.2, odpowiednie zastosowanie ma punkt 3.7.

7. Obowiązki spedytora w zakresie kontroli

- 7.1 Spedytor ma obowiązek sprawdzić w punktach przejęcia
 - 7.1.1 paczki pod kątem kompletności i identyfikacji oraz widocznych uszkodzeń i stanu plomb, a także
 - 7.1.2 udokumentować nieprawidłowości (np. w dokumentach towarzyszących lub przez specjalne powiadomienie).
- 7.2 Punktem przejęcia jest każde przejście paczek od osoby prawnej do innej oraz dostawa na końcu każdego odcinka trasy przewozowej.

8. Potwierdzenie

- 8.1 Na żądanie zleceniodawcy spedytor wystawia potwierdzenie odbioru. W dokumencie tym spedytor potwierdza tylko ilość oraz rodzaj paczek, a nie ich zawartość, wartość lub wagę. W przypadku towarów masowych, ładunków wagonowych i tym podobnych potwierdzenie odbioru nie rozwiązuje wątpliwości dotyczących wagi brutto lub wyrażonej w inny sposób ilości towaru.
- 8.2 Na potwierdzenie dostawy spedytor musi domagać się od odbiorcy potwierdzenia odbioru paczek wyszczególnionych w zleceniu lub w innych dokumentach towarzyszących. Jeżeli odbiorca odmawia wydania potwierdzenia odbioru, spedytor powinien uzyskać stosowne polecenie. Jeżeli towar jest już rozładowany u odbiorcy, spedytorowi przysługuje prawo do ponownego załadunku.

9. Polecenia

- 9.1 Wydane w odniesieniu do towaru polecenie jest dla spedytora miarodajne do odwołania zleceniodawcy.
- 9.2 Z uwagi na brak dostatecznego lub możliwego do zrealizowania polecenia spedytor może działać według własnego uznania.
- 9.3 Zlecenie zatrzymania towaru do dyspozycji osoby trzeciej nie może już zostać odwołane po otrzymaniu przez spedytora dyspozycji osoby trzeciej.

10. Przelew za przewóz, pobranie

- 10.1 Powiadomienie zleceniodawcy, jakoby zlecenie miało zostać wykonane wiążąco, bądź na rachunek odbiorcy lub osoby trzeciej, nie narusza zobowiązania zleceniodawcy do wypłaty spedytorowi wynagrodzenia oraz pokrycia innych kosztów.
- 10.2 Powiadomienie, o którym mowa w punkcie 10.1 nie zawiera polecenia pobrania.

11. Terminy

- 11.1 Z uwagi na brak uzgodnień nie zapewnia się terminów załadunku i dostawy, podobnie jak określonej kolejności wysyłki towarów przewożonych tym samym rodzajem środka transportu.
- 11.2 Nienaruszona pozostaje odpowiedzialność prawna spedytora za przekroczenie terminu dostawy.

12. Przeszkody

- 12.1 Przeszkody w realizacji usługi, których nie można zaliczyć do zakresu ryzyka spedytora, zwalniają go na czas ich trwania ze zobowiązań, których spełnienie uniemożliwiły.

W przypadku zwolnienia, o którym mowa w zdaniu 1, spedytor i zleceniodawca mają prawo do odstąpienia od umowy, nawet jeśli zlecenie zostało już częściowo zrealizowane.

W przypadku odstąpienia od umowy spedytora lub zleceniodawcy, spedytorowi przysługuje zwrot kosztów, które uznaje on za niezbędne lub które leżą w interesie zleceniodawcy.

12.2 Spedytor jest zobowiązany do sprawdzenia tylko w ramach obowiązującej go dbałości, czy z wysyłką wiązą się przeszkody natury ustawowej lub urzędowej (np. ograniczenie wwozu i wywozu) oraz do zwrócenia na nie uwagi zleceniodawcy. Jeżeli jednak przez publiczne obwieszczenia lub w toku negocjowania warunków umowy spedytor sprawia wrażenie dysponowania szczególnym rodzajem wiedzy w zakresie określonych rodzajów transakcji, to jest on zobowiązany do odpowiedniego spełnienia powyższych obowiązków dotyczących kontroli oraz wskazówek.

12.3 Akty publicznoprawne, za które spedytor nie odpowiada, nie naruszają praw spedytora względem zleceniodawcy; zleceniodawca odpowiada przed spedytorem za wszystkie skutki tych zdarzeń. Ewentualne sprzeciwy spedytora wobec państwa lub innych osób trzecich pozostają nienaruszone.

13. Dostawa

Dostawa ze skutkiem zwalniającym dotyczy każdej osoby obecnej w firmie lub domu odbiorcy, chyba że istnieją uzasadnione wątpliwości co do jej uprawnienia do odbioru przesyłki.

14. Obowiązek spedytora w zakresie udzielania informacji i wydawania towaru

14.1 Spedytor ma obowiązek udzielania zleceniodawcy niezbędnych informacji, na żądanie informować o stanie transakcji, a po wykonaniu zlecenia złożyć raport; prawo do ujawniania kosztów przysługuje mu jednak tylko wówczas, gdy działa on na rachunek zleceniodawcy.

14.2 Spedytor ma obowiązek wydać zleceniodawcy wszystko, co otrzyma do wykonania transakcji i co uzyska z prowadzenia transakcji.

15. Składowanie

15.1 Składowanie odbywa się zgodnie z wyborem spedytora, w jego własnych lub obcych magazynach. Jeżeli spedytor składowuje towar w obcym magazynie, to musi niezwłocznie przedstawić zleceniodawcy na piśmie nazwisko właściciela magazynu lub zapisać je na dokumencie magazynowym, jeśli został wystawiony.

15.2 Zleceniodawca decyduje, czy sam ogląda magazyny, czy zleca to zadanie innym. Zastrzeżenia lub reklamacje dotyczące przechowywania towaru lub wyboru magazynu muszą być składane niezwłocznie. Jeżeli zleceniodawca nie skorzysta z prawa do obejrzenia magazynu, to traci prawo do wszelkich zastrzeżeń dotyczących sposobu przechowywania towaru, o ile wybór magazynu i

przechowywanie odbywa się zgodnie z zasadami dbałości porządnego spedytora.

- 15.3 Zleceniodawca może wchodzić do magazynu tylko w towarzystwie spedytora, w godzinach otwarcia.
- 15.4 W przypadku podjęcia przez zleceniodawcę działań związanych z towarem (np. pobranie próbki), spedytor może domagać się ustalenia ilości, wagi oraz właściwości towaru razem ze zleceniodawcą. Niespełnienie tego żądania przez zleceniodawcę wyklucza odpowiedzialność spedytora za stwierdzone później szkody, chyba że nie wyniknęły one z czynności podjętych wobec towaru.
- 15.5 Zleceniodawca odpowiada za wszystkie szkody wobec spedytora, innych składujących towar lub osób trzecich, które wyrządził on sam, jego pracownicy lub pełnomocnicy podczas wchodzenia lub wjeżdżania na teren magazynu, chyba że nie powstały one z winy zleceniodawcy, jego pracowników lub pełnomocników.
- 15.6 W przypadku różnic inwentaryzacyjnych spedytor może przy równoczesnych brakach i nadwyżkach w towarze tego samego zleceniodawcy zbilansować stan magazynowy pod względem wartościowym.
- 15.7 Jeżeli spedytor ma uzasadnione wątpliwości, czy jego roszczenia są zabezpieczone wartością towaru, przysługuje mu prawo do wyznaczenia zleceniodawcy odpowiedniego terminu, w którym ten ma zadbać o zabezpieczenie roszczeń spedytora lub składowanie towaru w innym miejscu. Niespełnienie tego żądania przez zleceniodawcę uprawnia spedytora do wypowiedzenia bez zachowania okresu wypowiedzenia.

16. Oferty i wynagrodzenie

- 16.1 Oferty spedytora i poczynione z nim uzgodnienia w kwestii cen oraz usług dotyczą zawsze tylko wyszczególnionych usług własnych lub usług osób trzecich oraz towaru o normalnych gabarytach, normalnej wadze i normalnych właściwościach; zakładają normalne i niezmienione warunki transportu, przejezdne odcinki łączące, możliwość natychmiastowej dalszej wysyłki oraz obowiązywanie dotychczasowych frachtów, stosunków walutowych oraz taryf, które stanowiły podstawę umowy, chyba że zmiany można było przewidzieć przy uwzględnieniu okoliczności. Zapis, jak na przykład "plus standardowe wydatki dodatkowe", upoważnia spedytora do dodatkowego naliczenia opłat i wydatków specjalnych.
- 16.2 Wszystkie oferty spedytora obowiązują tylko w przypadku niezwłocznego przyjęcia danego zlecenia do natychmiastowego wykonania, o ile z oferty nie wynika nic przeciwstawnego i tylko w przypadku, gdy podczas udzielania zlecenia uwzględniono ofertę.
- 16.3 Wypowiedzenie lub wycofanie zlecenia uprawnia spedytora do roszczeń zgodnie z §§ 415, 417 Kodeksu Handlowego.
- 16.4 W przypadku późniejszego wycofania zlecenia pobrania lub innego zlecenia inkasa należności, bądź w przypadku braku zapłaty, spedytor może podnieść prowizję.

- 16.5 Jeżeli odbiorca odmawia przyjęcia dostarczonej przesyłki lub dostawa nie jest możliwa z przyczyn niezawinionych przez spedytora, to spedytorowi przysługuje zapłata za powrotny transport towaru w takiej samej wysokości, jak za dowóz.

17. Koszty spedytora, prawo do zwolnienia

- 17.1 Spedytorowi przysługuje prawo do zawrotu kosztów, które mógł uznać za konieczne w danych okolicznościach.
- 17.2 Zlecenie przyjęcia dostarczanego towaru upoważnia spedytora, jednak nie zobowiązuje go, do wyłożenia kosztów frachtu towaru, pobrań, opłat celnych, podatków oraz innych opłat i wydatków.
- 17.3 Na żądanie zleceniodawcy ma obowiązek niezwłocznie zwolnić spedytora z wierzytelności z tytułu frachtu, odpowiedzialności lub opłat za szkody związane z wypadkami, opłat celnych, podatków oraz innych opłat wysuwanych wobec spedytora, w szczególności jako uprawnionego do dysponowania lub posiadacza cudzego towaru, jeżeli nie wyniknęły one z winy spedytora. Spedytor ma prawo podejmować według własnego uznania odpowiednie środki, mające na celu jego zabezpieczenie lub zwolnienie. O ile nie jest nakazane natychmiastowe działanie, spedytor ma obowiązek uzyskania polecenia
- 17.4 Zleceniodawca ma obowiązek w odpowiednim terminie i w standardowy sposób zwrócić uwagę spedytora na wszystkie zobowiązania publicznoprawne, np. wobec urzędu celnego oraz wobec osób trzecich, np. zobowiązania dotyczące prawa znaków firmowych, które mają związek z posiadaniem towaru, o ile w oparciu o ofertę spedytora nie zakłada się, że zobowiązania te są mu znane.

18. Rachunki, obca waluta

- 18.1 Rachunki spedytora należy niezwłocznie regulować.
- 18.2 Spedytor ma prawo domagać się zapłaty od zagranicznych zleceniodawców lub odbiorców w walucie danego kraju lub w walucie niemieckiej, zgodnie z wyborem spedytora.
- 18.3 Jeżeli spedytor posiada zobowiązanie w obcej walucie lub wykłada obcą walutę, to ma prawo domagać się zapłaty w obcej lub niemieckiej walucie. W przypadku domagania się zapłaty w niemieckiej walucie, należność przeliczana jest według urzędowego kursu obowiązującego w dniu zapłaty, chyba że należy ją zapłacić lub zapłacono według innego, udokumentowanego kursu.

19. Potrącenie, zatrzymanie

W odniesieniu do roszczeń wynikających z umowy transportowej oraz związanych z nią roszczeń nie objętych umową potrącenie lub zatrzymanie dopuszcza się tylko w przypadku należnych roszczeń wzajemnych, co do których nie ma zarzutów.

20. Prawo do zastawu i zatrzymania

- 20.1 Z tytułu wszystkich wymagalnych i niewymagalnych wierzytelności, przysługujących spedytorowi ze strony zleceniodawcy za czynności określone w punkcie 2.1, spedytor ma prawo do zastawu i zatrzymania będącego w jego posiadaniu towaru lub innych wartości. Prawo do zastawu i zatrzymania nie przekracza ustawowego prawa do zastawu i zatrzymania.
- 20.2 Spedytor może skorzystać z przysługującego mu prawa do zastawu i zatrzymania z tytułu wierzytelności wynikających z innych umów transportowych zawartych ze zleceniodawcą tylko wówczas, gdy są one bezsporne lub jeśli stan majątkowy dłużnika zagraża wierzytelności spedytora.
- 20.3 Miesięczny termin określony w § 1234 Kodeksu Cywilnego zostaje we wszystkich przypadkach zastąpiony terminem dwutygodniowym.
- 20.4 W przypadku spóźnienia zleceniodawcy z zapłatą, spedytor po groźbie sprzedaży może sprzedać z wolnej ręki towary i wartości będące w jego posiadaniu w ilości, która według jego uznania jest potrzebna na zaspokojenie wierzytelności.
- 20.5 Za sprzedaż rzeczy zastawionej lub na pokrycie wierzytelności spedytor może we wszystkich przypadkach naliczyć prowizję sprzedaży od przychodu netto w wysokości lokalnych stawek.

21. Ubezpieczenie towaru

- 21.1 Spedytor ubezpiecza towar (np. ubezpieczenie mienia transportowanego lub składowanego) w wybranym przez siebie towarzystwie ubezpieczeniowym, jeżeli otrzyma zlecenie od zleceniodawcy przez przekazaniem towaru.
- 21.2 Jeżeli z powodu rodzaju mienia lub z innego powodu spedytor nie może zapewnić ochrony ubezpieczeniowej, musi niezwłocznie powiadomić o tym zleceniodawcę. Spedytor jest upoważniony, ale nie zobowiązany, do zadbania o ubezpieczenie towaru, jeżeli leży to w interesie zleceniodawcy. Spedytor może przypuszczać, że ochrona ubezpieczeniowa leży w interesie zleceniodawcy, zwłaszcza jeżeli
- przy wcześniejszej umowie transportowej zajmował się ubezpieczeniem,
 - zleceniodawca podał w zleceniu wartość towaru (punkt 3.4).
- Przesłanki przemawiające za domniemaniem zainteresowania ochroną ubezpieczeniową nie zachodzą w szczególności wtedy, gdy
- zleceniodawca pisemnie zabroni ubezpieczać towar,
 - zleceniodawca jest spedytorem, przewoźnikiem lub właścicielem magazynu.
- 21.3 Spedytor decyduje według własnego uznania o rodzaju i zakresie ubezpieczenia oraz zawiera umowę ubezpieczeniową na standardowo obowiązujących na rynku warunkach, chyba że zleceniodawca wyda spedytorowi inne polecenie, podając na piśmie numer ubezpieczenia oraz ryzyka, od których chce ubezpieczyć towar.

21.4 Jeżeli spedytor jest ubezpieczającym i działał na rachunek zleceniodawcy, to ma obowiązek na żądanie wystawić rachunek, zgodnie z punktem 14.1. W takim przypadku spedytor ma obowiązek pobrania premii za każdy dzień umowy transportowej w odniesieniu do zlecenia, udokumentowania tego oraz wpłacenia ubezpieczycielowi pełnej kwoty wyłącznie na niniejszą ochronę ubezpieczeniową.

21.5 Oprócz zwrotu kosztów spedytorowi przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za załatwianie ubezpieczenia, pobranie kwoty odszkodowania oraz inne czynności związane z załatwianiem formalności w przypadku zdarzeń objętych ochroną ubezpieczeniową oraz wypadków.

22. Odpowiedzialność spedytora, odstąpienie od roszczeń odszkodowawczych

22.1 Spedytor odpowiada za wszystkie swoje czynności (punkt 2.1) zgodnie z przepisami prawa. Obowiązują jednak poniższe regulacje, o ile wiążące przepisy prawne lub przepisy wynikające z Ogólnych Warunków Handlowych nie stanowią inaczej.

22.2 Jeżeli spedytor jest zobowiązany do zawierania tylko tych umów, które są niezbędne do świadczenia usług wynikających z umowy, to ponosi odpowiedzialność tylko za staranny dobór działających na jego zlecenie osób trzecich.

22.3 We wszystkich przypadkach, w których spedytor ponosi odpowiedzialność za utratę lub uszkodzenie towaru, musi zwrócić wartość oraz koszty zgodnie z §§ 429, 430 Kodeksu Handlowego.

22.4 W przypadku nieobowiązania postanowień §§ 425 i następných oraz 461 ust. 1 Kodeksu Handlowego spedytor odpowiada za szkody, które powstały wskutek

22.4.1 niewystarczającego opakowania lub oznaczenia towaru przez zleceniodawcę lub osoby trzecie;

22.4.2 ustalonego lub zgodnego z doświadczeniem przechowywania na wolnym powietrzu

22.4.3 poważnej kradzieży lub rabunku (§§ 243, 244, 249 K.k.);

22.4.4 działania siły wyższej, wpływów atmosferycznych, uszkodzenia urządzeń lub przewodów, działania innych towarów, uszkodzenia przez zwierzęta, naturalnej zmiany towaru tylko w stopniu pozwalającym na udowodnienie jego winy spowodowania szkody. W przypadku, gdy przyczyną szkody mogły być wymienione powyżej okoliczności, przypuszcza się, że powstała ona właśnie wskutek ich działania.

22.5 Jeżeli z tytułu szkody spedytorowi przysługuje prawo do roszczeń wobec osoby trzeciej, za którą nie odpowiada, bądź w przypadku roszczeń odszkodowawczych spedytora wobec osoby trzeciej, które przekraczają jego własny zakres odpowiedzialności, na żądanie zleceniodawcy spedytor ma obowiązek przenieść na niego te roszczenia, chyba że na mocy osobnej umowy spedytor przejmuje dochodzenie roszczeń na rachunek i ryzyko zleceniodawcy.

Zleceniodawca może także zażądać od spedytora przeniesienia na siebie wszystkich roszczeń wobec osób trzecich w ramach wypełnienia zlecenia. § 437 Kodeksu Handlowego pozostaje nienaruszony.

Po zaspokojeniu roszczeń zleceniodawcy przez spedytora lub z ubezpieczenia spedycyjnego, prawo do odstąpienia obejmuje tylko część roszczenia wobec osoby trzeciej wykraczającą poza świadczenie spedytora lub ubezpieczenie.

23. Ograniczenia odpowiedzialności

23.1 Odpowiedzialność spedytora w przypadku utraty lub uszkodzenia towaru (szkody majątkowe) jest, z wyjątkiem zadysponowania składowania, ograniczona według wysokości

23.1.1 do 5 euro za każdy kilogram wagi brutto przesyłki;

23.1.2 w przypadku uszkodzenia towaru podczas przewozu środkiem transportu, które jest inne niż przewiduje punkt 23.1.1 – do najwyższej nałożonej przepisami prawa kwoty ponoszonej od odpowiedzialności za dany transport;

23.1.3 w przypadku umowy transportowej dotyczącej przewozu różnymi środkami transportu, włącznie z transportem drogą morską, inaczej niż przewiduje punkt 23.1.1. – do 2 SZR za każdy kilogram.

23.1.4 w przypadku każdej szkody maksymalnie do kwoty 1 miliona euro lub 2 SZR za każdy kilogram, w zależności od tego, która kwota jest wyższa.

23.2 W przypadku utraty lub uszkodzenia tylko pojedynczych paczek lub części przesyłki maksymalna kwota ponoszona od odpowiedzialności obliczana jest według wagi brutto

- całej przesyłki, jeżeli dewaluacja dotyczy całej przesyłki,
- dewaluowanej części przesyłki, jeżeli dewaluacja dotyczy tylko części przesyłki.

23.3 Odpowiedzialność spedytora za szkody inne niż majątkowe, z wyjątkiem szkód osobowych i rzeczowych dotyczących mienia osób trzecich, jest ograniczona według wysokości do trzykrotności kwoty, którą należałoby wypłacić w przypadku utraty towaru, maksymalnie do kwoty 100.000 euro na każdą szkodę. Postanowienia §§ 431 ust. 3, 433 Kodeksu Handlowego pozostają nienaruszone.

23.4 **Odpowiedzialność spedytora jest w każdym przypadku, niezależnie od ilości wnoszonych roszczeń z tytułu zdarzeń szkodowych, ograniczona do 2 milionów euro na szkodę lub 2 SZR za każdy kilogram utraconego lub uszkodzonego mienia, w zależności od tego, która kwota jest wyższa, w przypadku kilku poszkodowanych odpowiedzialność spedytora jest proporcjonalna w stosunku do ich roszczeń.**

23.5 Naliczanie SZR odbywa się zgodnie z § 431 ust. 4 Kodeksu Handlowego.

24. Ograniczenia odpowiedzialności w przypadku zadysponowanego składowania

24.1 Odpowiedzialność spedytora z tytułu utraty lub uszkodzenia towaru (szkody majątkowe) jest w przypadku zadysponowanego składowania ograniczona

24.1.1 do 5 euro za każdy kilogram wagi brutto przesyłki;

24.1.2 maksymalnie do 5.000 euro za szkodę; jeżeli szkoda zleceniodawcy polega na różnicy między oczekiwanym a rzeczywistym stanem magazynowym (punkt 15.6), to wysokość kwoty z tytułu odpowiedzialności jest ograniczona do 25.000 euro, niezależnie od ilości szkód wynikłych z różnicy inwentaryzacyjnej. W obu przypadkach punkt 24.1.1 pozostaje nienaruszony.

24.2 Punkt 23.2 obowiązuje odpowiednio.

24.3 Odpowiedzialność spedytora za inne szkody niż szkody majątkowe, z wyjątkiem szkód osobowych i rzeczowych dotyczących mienia osób trzecich, jest w przypadku zadysponowanego składowania ograniczona do 5.000 euro za szkodę.

24.4 Odpowiedzialność jest w każdym przypadku, niezależnie od ilości wnoszonych roszczeń z tytułu zdarzenia szkodowego, ograniczona do 2 milionów euro na zdarzenie; w przypadku kilku poszkodowanych odpowiedzialność spedytora jest proporcjonalna w stosunku do ich roszczeń.

25. Obowiązek dowodowy

25.1 Do obowiązków zleceniodawcy w przypadku szkody należy udowodnienie, że określona ilość towaru o określonych właściwościach została przekazana spedytorowi bez widocznych uszkodzeń (§ 438 Kodeksu Handlowego). Spedytor musi udowodnić, że dostarczył towar w stanie, w którym go otrzymał.

25.2 Przedłożenie dowodu potwierdzającego uszkodzenie towaru podczas przewozu środkiem transportu (punkt 23.1.2) należy do tego, kto tak utrzymuje. W przypadku nieznanego miejsca szkody spedytor musi na żądanie zleceniodawcy lub odbiorcy przedstawić przebieg transportu w oparciu o dokumentację sporządzoną w punktach przecięcia (punkt 7). Przypuszcza się, że szkoda miała miejsce na tym odcinku trasy przewozu, dla którego spedytor nie okaże potwierdzenia nie budzącego zastrzeżeń.

25.3 Spedytor jest zobowiązany do zadbania o ustalenie miejsca wystąpienia będącej podstawą do roszczenia szkody, dostarczając informacji i dowodów.

26. Roszczenia nie objęte umową

Powyższe zwolnienia oraz ograniczenia odpowiedzialności obowiązują odpowiednio do postanowień §§ 434, 436 Kodeksu Handlowego także w przypadku roszczeń nie objętych umową.

27. Wina kwalifikowana

Powyższe zwolnienia oraz ograniczenia odpowiedzialności nie obowiązują, jeżeli szkoda powstała w wyniku

27.1 umyślnego działania lub poważnego zaniedbania spedytora, bądź jego kadry kierowniczej lub wskutek naruszenia istotnych zobowiązań wynikających z umowy, przy czym roszczenia odszkodowawcze w ostatnim przypadku są ograniczone do przewidywalnej, typowej szkody;

27.2 umyślnych lub lekkomyślnych działań w przypadkach określonych w §§ 425 i następujących, 461 ust. 1 Kodeksu Handlowego ze strony spedytora lub osób wymienionych w §§ 428, 462 Kodeksu Handlowego oraz ze świadomością prawdopodobieństwa wystąpienia szkody.

28. Zgłaszanie szkody

Kwestie zgłaszania szkody reguluje § 438 Kodeksu Handlowego.

29. Ubezpieczenie spedytora od odpowiedzialności

29.1 Spedytor ma obowiązek zawarcia i kontynuowania umowy ubezpieczeniowej od odpowiedzialności z wybranym przez siebie ubezpieczycielem, na ogólnie przyjętych warunkach, która zabezpieczy jego odpowiedzialność z tytułu umowy transportowej zgodnie z Ogólnymi Niemieckimi Warunkami Spedycyjnymi oraz ustawą w standardowej kwocie wypłacanej z tytułu odpowiedzialności.

29.2 Dopuszcza się ustalenie maksymalnego świadczenia odszkodowawczego za każdą szkodę, zdarzenie szkodowe oraz rok; także ustalenie udziału spedytora.

29.3 Spedytor może odwołać się przed zleceniodawcą do Ogólnych Niemieckich Warunków Spedycyjnych tylko w przypadku, gdy podczas udzielania zlecenia okaże się dostateczną ochroną wynikającą z ubezpieczenia od odpowiedzialności.

29.4 Na żądanie zleceniodawcy spedytor jest zobowiązany do okazania potwierdzenia zawarcia ubezpieczenia od odpowiedzialności wydanego przez ubezpieczyciela.

30. Miejsce wykonania, sąd właściwy, obowiązujące prawo

30.1 Miejscem wykonania dla wszystkich stron jest miejscowość, w której znajduje się filia spedytora, do której kierowane jest zlecenie.

30.2 Sądem właściwym rozstrzygającym wszelkie kwestie sporne wynikające ze zlecenia lub z nim powiązane, dla wszystkich stron - o ile są handlowcami – jest

sąd w miejscowości, w której znajduje się filia spedytora, do której kierowane jest zlecenie; roszczenia wobec spedytora rozstrzyga wyłącznie ten sąd.

30.3 Stosunki prawne spedytora względem zleceniodawcy lub wobec jego następców prawnych reguluje prawo niemieckie.